

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **P. O.,**
bytem,
zastoupen JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou,
sídlem Nuselská 499/132, Praha 4,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 4. 2020, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené právní zástupkyni JUDr. Anitě Pešulové, advokátce, se přiznává odměna ve výši **6 292,- Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 18. 12. 2019, kterým byl žalobci odejmut invalidní důchod.
2. Žalobce namítá, že posudkový závěr byl učiněn na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Odmítá konkrétně, že by kdy byl léčen z drogové zavislosti nebo měl hepatitis typu B. Jelikož žalobce tuto skutečnost uvedl již v námitkovém řízení, měla posuzující lékařka přímo odkázat na konkrétní zprávu, ze které takové závěry vyplývají.
3. Žalobce uvádí, že v minulosti byl jeho zdravotní stav vyhodnocen tak, že byl shledán invalidním ve III. stupni (posudek č. j. LPS/2014/1522-cCH_CSSZ ze dne 22. 12. 2014), pokles pracovní schopnosti byl stanoven nejméně 70% s tím, že žalobce nebyl schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo určeno zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položka 1d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Shodně byl vyhodnocen i další posudkovou lékařkou v roce 2015.
4. Žalobce se domnívá, že pokud byl v minulosti učiněn závěr o tom, že je invalidní ve III. stupni, je předpokladem pro změnu takového závěru odůvodnění, z jakého důvodu lze dojít k závěru odlišnému. V daném případě bylo navíc shledáno, že rozhodující příčinou nepříznivého stavu je zcela odlišné onemocnění. Dále je dle žalobce otázkou, zda lze takové závěry činit na základě podkladů dokumentů vězeňského lékaře či vězeňského psychologa. Navíc lékař, který měl žalobce psychologicky vyšetřovat, nebyl uveden. Posudkový lékař podle žalobce rozhodl bez osobní prohlídky a také bez zohlednění vyšetření z magnetické rezonance, na kterém byl žalobce v IKEMU. Posudek ze dne 18. 2. 2020 neobsahuje podle žalobce podstatné náležitosti, nebyl dostatečně zdůvodněn důvod změny rozhodující příčiny poklesu pracovní schopnosti. Dle žalobce posudek nedostál požadavkům na úplnost a přesvědčivost, nelze jej považovat za dostatečný.
5. Žalovaná uvedla, že vycházela zejména z lékařského posudku z námitkového řízení. Na svém rozhodnutí trvá a navrhl k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „Posudková komise“ či „PK MPSV“).
6. Ve vyjádření k posudku PK MPSV žalobce uvedl, že ani tento dle něj neobsahuje podstatné náležitosti posudku. Komise nevysvětlila, z jakého důvodu došlo ke změně posouzení zdravotního stavu, což vedlo k rozhodnutí, že již nejde ani o invaliditu I. stupně, původně z III. stupně invalidity. Má za to, že konstatování posudkové komise byl dlouhodobě posudkově nadhodnocován, je nedostačující. Obzvláště za situace, kdy nedošlo k přezkoumání zdravotního stavu a nebyl přítomen ani jednání komise. Žalobce považuje posudek PK MPSV za nedostatečný. Žádá soud, aby vyzval komisi k doplnění posudku.
7. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

8. Soud vyšel z následujících právních předpisů.
9. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“): *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
10. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
11. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
12. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
13. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
14. Jelikož je soud plně odpovědný za řádné zjištění skutkového stavu v soudním řízení správním, je třeba, aby posudek odborné komise obsahoval veškeré náležitosti a byl především přesvědčivě a dostatečně odůvodněn tak, aby o závěrech posudkové komise nebyly žádné pochybnosti. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ads 51/2014 – 27 ze dne 27. 11. 2014 platí, že: *„Pro přesvědčivost posudkových závěrů je nezbytné, aby v posudku uváděný důvod zániku nebo snížení stupně invalidity byl zcela konkrétně a jednoznačně vysvětlen, neboť jen tak může soud získat potřebný skutkový základ pro správné právní posouzení věci. V této souvislosti nutno zdůraznit, že případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to nemá potřebné medicínské znalosti.“*

15. Vzhledem k tomu, že v dané věci je rozhodující posouzení zdravotního stavu žalobce, soud si za tímto účelem vyžádal u PK MPSV odborný lékařský posudek.
16. Posudková komise v posudku ze dne 3. 12. 2020 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Při vypracování posudku vycházela komise z posudkové dokumentace PSSZ – LPS pro Prahu 10, spisu z námitkového řízení, soudního spisu, kopie zdravotní dokumentace Vazební věznice Hradec Králové, Vězeňská služba ČR. Komise žalobci diagnostikovala chronický bolestivý syndrom krční páteře, bez jednoznačně prokázané kořenové symptomatologie, úzkostně depresivní poruchu u anomální osobnosti s rysy nezdrženlivými, instabilními, syndrom závislosti na alkoholu, t. č. abstinence, abusus pervitinu v anamnéze, stav po léčbě lues 2011 a přeléčení pro reinfekci 2013 s efektem, presbyopie korigovaná brýlemi, alergie na bodnutí vosy, kočičí srst, pyl, prach, stav po řezné ráně II. prstu levé ruky při práci v kuchyni a následném kolapsu s mozkovou komocí a tržnou ránou na hlavě po kolapsu 6. 2020, stav po operaci tříselné kýly v anamnéze, stav po zlomenině pravého zápěstí v anamnéze.
17. Posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky z oboru neurologie dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický bolestivý páteřní syndrom pro postižení krční páteře. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla míra poklesu pracovní schopnosti hodnocena podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1b) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a činila 20%. Nebyl shledán důvod pro zvýšení procentní míry poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity.
18. Závěry komise odpovídají zařazení zdravotního postižení pod příslušnou kapitolu. Do kapitoly XIII, oddílu E položky 1b) se řadí zdravotní postižení - bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením, postižení zpravidla více úseků páteře, polytopní blokády s omezením pohyblivosti, svalové dysbalance, porucha statiky a dynamiky páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, s recidivujícím lehkým neurologickým nálezem, bez známek poškození nervu, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi.
19. Komise se vyjádřila i k možnosti, že by hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého stavu byly psychické potíže žalobce. Uvedla, že by bylo možné považovat za rozhodující příčinu také úzkostně depresivní poruchu, tj. neurotickou poruchu. V takovém případě by šlo o lehké postižení a pokles pracovní schopnosti by byl s přihlédnutím k postižení krční páteře shodně o 20%. Pokud by byl jako nejvýznamnější hodnocen syndrom závislosti na alkoholu s abstinencí k datu vydání napadeného rozhodnutí bez funkčně závažného poškození orgánů a systémů, stanovila by posudková komise i s přihlédnutím k dalším postižením maximálně 20% pokles pracovní schopnosti. Stran abnormality osobnosti vedoucí ke zvýšené konfliktnosti, dysharmonickým postojům a chováním šlo o lehké postižení s procentní mírou poklesu pracovní schopnosti 10%, s přihlédnutím k dalším potížím maximálně 20%.
20. Komise vysvětlila, z jakého důvodu zvolila jako hlavní postižení páteře. Toto komise odůvodnila tak, že obtíže plynoucí z tohoto zdravotního postižení vnímá žalobce jako více

omezující než duševní potíže, bylo současně jako rozhodující příčina hodnoceno i při dřívějších posouzení invalidity.

21. Ve zde řešeném případě se jedná o zánik invalidity, kdy současně byl posudkovou komisí shledán posudkový omyl, neboť z jejího závěru vyplývá, že považuje dřívější posudkové hodnocení zdravotního žalobce za nadhodnocené. Dle citovaného rozsudku: „Podle konstantní soudní praxe jsou uznávány tři okruhy příčin, které mohou vést k přesvědčivému odůvodnění zániku nebo snížení stupně dříve uznané invalidity. Jedná se o posudkově významné zlepšení zdravotního stavu, stabilizaci zdravotního stavu spojenou s adaptací např. na poúrazovou situaci a tím i s obnovením výdělečné schopnosti ve stanoveném rozsahu, a dřívější posudkové nadhodnocení zdravotního stavu - tzv. posudkový omyl (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2003, č. j. 4 Ads 19/2003-48).“
22. Komise konstatovala, že zdravotní stav žalobce byl dříve významně nadhodnocován. V roce 2016 byl stupeň invalidity vyhodnocen jako první, i zde komise shledala nadhodnocení. Konkrétně uvedla, že není dle ní důvod k zařazení pod kapitolu XIII. oddíl E položku 1c) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, neboť nebyly prokázány často recidivující projevy kořenového dráždění ani funkčně významný neurologický nález s poškozením nervu, nebylo zjištěno závažné snížení celkové výkonnosti při běžném zatížení. Postižení odpovídalo lehkému funkčnímu postižení páteře pro přítomnost poruchy statiky a dynamiky krční páteře s občasnými projevy kořenového dráždění, byl přítomen lehký neurologický nález, žalobce mohl mít obtíže při některých denních aktivitách. Toto odůvodnění posudkového omylu považuje soud za dostačující.
23. Posudková komise vycházela jednak ze starších lékařských zpráv, ze kterých vycházely dřívější posudky, dále zohlednila též zprávy aktuálnější, na jejichž konkrétní závěry v posudku přímo odkazuje. Z posudku mj. vyplývá, že byla zohledněna i lékařská zpráva z vyšetření magnetickou rezonancí (zpráva ze dne 20. 11. 2019). Není zřejmé, zda jde o namítanou zprávu z IKEM, neboť tuto žalobce blíže neoznačil, závěry ve zprávě však lze považovat za aktuální a komisí byly zohledněny.
24. Konkrétně komise uvedla, že s ohledem na výsledek magnetické rezonance krční páteře z listopadu 2019 nebylo možné vyloučit občasné kořenové dráždění. Občasné byl přítomen lehký neurologický nález, poškození nervu ale nebylo jednoznačně prokázáno. Omezení dynamiky krční páteře nebylo popisováno. Postižení vedlo k obtížím při vykonávání některých denních aktivit.
25. Své závěry o lehkém postižení komise opírá o lékařské zprávy, ze kterých vycházela, a dále konkrétně například o výstup z prohlídky před zařazením do práce ze dne 23. 8. 2019 (MUDr. N.), dle kterého byl žalobce zařazen k výkonu práce spočívající v úklidových činnostech, údržba zeleně, manipulace s nábytkem a jiné. Byl shledán způsobilý s výjimkou manipulace s těžkými břemeny. Z jiné zprávy plyne, že žalobce byl shledán způsobilý pro výkon práce v kuchyni.
26. Soud považuje závěry posudkové komise za dostačující a odpovídající obsahu lékařských zpráv. Významné nedostatky posudku nenalezl, posudek je úplný, celistvý a přesvědčivý, proto z něj soud vyšel. Naopak nepřistoupil k vyžádání doplňujícího posudku, neboť ten by byl v dané již nadbytečný, posouzení zdravotního stavu žalobce bylo provedeno dostačujícím způsobem, a to i s ohledem na osobní nepřítomnost žalobce na jednání. Soud má za to, že lékařské zprávy, které komise zohlednila, dostatečným způsobem vypovídají o

jeho zdravotním stavu, byly dostatečně aktuální a jejich závěry jsou souladné se závěry posudkové komise.

27. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Posudková komise své závěry adekvátně a dostatečně srozumitelně odůvodnila. Na tom nemůže nic změnit ani fakt, že komise určila jako rozhodující příčinu jiné onemocnění než posudkoví lékaři. Komise dostatečně vysvětlila, z jakého důvodu považuje dřívější závěry za nadhodnocené. S námitkou, že posudek není úplný, se soud proto neztotožnil. V tomto směru naopak poznamenává, že tato námitka je formulována pouze velmi obecně tak, že žalobce napadá neúplnost posudku a nedostatečné odůvodnění bez jakékoli bližší specifikace pochybení, kterého se měla posudková komise dopustit.
28. K námitce nedostatečného odůvodnění posudku PSSZ – LPS pro Prahu 10 č. j. LPS/2019/3038-P10_CSSZ ze dne 8. 10. 2019 a posudku ČSSZ – pracoviště pro Prahu a Střední Čechy č. j. LPS/2020/110-NR-PRH_CSSZ ze dne 18. 2. 2020, kdy hlavní příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo shledáno psychické onemocnění dle kapitoly V (dle posudku PSSZ kapitola V položka 2a) přílohy k vyhláске o posuzování invalidity, dle ČSSZ tatáž kapitola položka 7a) téže přílohy), soud uvádí, že posudková komise zdravotní stav žalobce vymezila jednoznačně. Uvedla, z jakého důvodu zvolila jako hlavní příčinu postižení páteře a dostatečně se vyjádřila i k dalším onemocněním žalobce. Posudková komise se „vrátila“ k původnímu hodnocení zdravotního stavu žalobce, pokud je o určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, kterou bylo shledáno opět postižení páteře. Dostatečně se rovněž vypořádala s tím, z jakého důvodu žalobce již neshledala invalidním.
29. K námitce žalobce, že posudková lékařka ČSSZ neodkázala adekvátně na zdroj, na základě kterého bylo lékařkou PSSZ konstatováno, že byl v minulosti léčen z drogové závislosti, a dále, že si není vědom, že by kdy prodělal hepatitis, soud uvádí, že součástí spisu jsou lékařské zprávy pojednávající o skutečnosti, že žalobce dříve užíval pervitin a kokain, a dále zprávy pojednávající o prodělané hepatitis. Konkrétně ze zprávy z jaterní ambulance z roku 2015 plyne, že byly zjištěny markery svědčící pro stav po proběhlé hepatitidě B s již HBsAg negativitou. O drogové závislosti vypovídá například zpráva z psychiatrické kliniky z roku 2014 (kokain), a dále z roku 2019 (pervitin) V obou případech je zřejmé, že žalobce příslušným lékařům o těchto skutečnostech sám vypověděl. Pokud posudkový lékař uvedl chybně, že byl žalobce pro drogovou závislost léčen, soud konstatuje, že posudková komise tyto závěry uvedla na pravou míru, kdy konstatovala, že žalobce v minulosti užíval pervitin (abusus pervitinu v anamnéze). Soud tuto námitku proto důvodnou neshledal.
30. Nedůvodná je i námitka, že byl zdravotní stav žalobce v námitkovém řízení hodnocen primárně na podkladě lékařských zpráv z vyšetření provedených též vězeňským lékařem a psychologem, který se zaměřuje spíše na možnost nápravy. Z obsahu spisu je zřejmé, že žalobce absolvoval celou řadu odborných vyšetření, přičemž posudková lékařka vycházela z dostupných zpráv, komise i z dalších zpráv mj. z roku 2019 a 2020, jsou tedy dostatečně aktuální. Pokud jde o skutečnost, že šlo též o vězeňské lékaře či psychiatra, soud nepovažuje za rozhodné. Dle spisu PSSZ požádala Vězeňskou službu ČR o vyšetření zdravotního stavu (pro specifické zdravotní výkony) – žádanka ze dne 23. 7. 2019, následovala jednotlivá odborná vyšetření příslušných lékařů. Lékařské zprávy obsahují

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

dostatečné a podrobné hodnocení zdravotního stavu. Pokud jde o psychiatrické vyšetření, kdy není údajně dle žalobce zřejmé, který lékař jej prováděl, pak soud uvádí, že žalobce má zřejmě na mysli zprávu ze dne 30. 8. 2019, kde sice není uvedeno jméno vyšetřujícího lékaře, tento však je označen příslušným evidenčním číslem (shodně jako u dalších zpráv jiných lékařů). Soud pochybení ani v tomto směru nenalezl.

31. Soud na základě závěrů posudkové komise neshledal žádnou z námitek důvodnou a žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalované žádné náklady řízení nevznikly.
33. Soud přiznal ustanovené právní zástupkyni žalobce odměnu za 4 úkony právní služby po 1.000,- Kč podle § 9 odst. 2, § 7 a § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) vyhlášky č. vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a to za převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, podání žaloby, vyjádření k posudku a účast na jednání soudu. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu byla přiznána náhrada hotových výdajů za 4 úkony po 300,- Kč a dále DPH. Odměnu hradí stát z účtu Městského soudu v Praze podle § 35 odst. 9 s. ř. s.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

V Praze dne 31. 8. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce